

РЕШЕНИЕ

№ 7879

гр. София, 26.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 24.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **157** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.10, ал.1 т.17 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на О. А. Р. Д. , [дата на раждане] , гражданин на Е. срещу ОТКАЗ да му бъде издадена виза тип С от 18.11.2025г. на КДЛ в Консулството на РБ в Д. К.А. по заявление от 17.10.2025г..

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. Твърди се, че отказът е процесуално и материално незаконосъобразен, както и не е съобразен с целта на закона. Подчертава се, че лицето живее и работи постоянно в О. Д. и по професия е инженер, с добра заплата и с българска годеница- преподавател в Университет в Д.. Твърди се, че с отказа са нарушава правото на личен живот. Заявлението за виза е окомплектова с необходимите документи и доказателства, че лицето има обезпечен престой в РБ. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Д. преупълномощен от адв.В.. Претендират разноски по списък от 5,12 евро д.т. и 410евро адвокатско възнаграждение.

Ответната страна не се явява и представлява.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 15.12.2025г. по отношение на отказ от 18.11.2025г. при уведомяване по имейл на 04.12.2025г.-л.22 че заявлението е прието без данни за конкретно изпращане на отказа - е в срок от адресат на акта с правен интерес.

По съществуването на жалбата съдът съобразява следното:

Подадено е заявление на л.29, към което са приложени писмени доказателства, за които страните не спорят – писмо от годеницата Й. К. доцент в Университета в А. Д.- на л.26, план за престой, самолетни билети, банкови извлечения, копия на лични документи вкл. на гарантиращото лице. С оглед изложеното е постановен оспорения отказ на основание чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ, защото е прието, че има основателни съмнения за намерението лицето да напусне територията на държавите членки преди изтичането на виза, както целта и условията на планирания престой не са обосновани.

В СЪДЕБНОТО производство са представени допълнителни доказателства приложена е и на л.60 заповед №АВ-02-52 от 24.07.2025г. на л.63 на Консула в Д. за конкретното упълномощаване на К.А. да се произнася по визите. Представена е и заповед №95-00-26 от 16.01.2025г. на Министъра на външните работи, с която в т.4 са предоставени права на дипломатическите и консулските служби л.61.

По искането на ответника е задължена ДАНС да представи отговора по съгласувателната процедура, като с писмо на л.73 е отговорено, че доколкото се касае за виза С- ДАНС не прави съгласуване. Подобен е отговора и на Дирекция „Миграция“ на л.75.

От жалбоподателя са представени снимки, които не са приети за доказателство, но е разпитана свидетелката М. М. Б.-К., която е майка на лицето гарантирало престоя и годеница на апликанта. Видно от показанията ѝ, които се кредитират – дъщеря ѝ от години е в А. Д. като е доцент там в специалност „Изкуствен интелект“, няма намерение да се връща в РБ. Остават ѝ няколко години да стане професор. Добре устроена е. Има приятел –лицето, което кандидатства за виза. Същият е инженер, с работа и заплата. Тя го познава от гостуването си в града им. Сочи, че имат намерение да се женят и искат да дойде в РБ да се запознае с останалите роднини.

Следователно ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство съдът проверява законосъобразността на оспорения акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, съобразени ли са процесуалните и материално-правни разпоредби, относно издаването му.

Съгласно чл. 9г, ал 1 от ЗЧРБ оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в МВНР, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците - за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1. В тази връзка от ответника са представените 2 бр. заповеди №АВ-02-52 от 24.07.2025г. на Консула в Д. за конкретното упълномощаване на К.А. да се произнася по визите, както и заповед №95-00-26 от 16.01.2025г на Министъра на външните работи, с която в т.4 са предоставени права на дипломатическите и консулските служби. С оглед изложеното се прави извода, че се касае за валиден административен акт.

В производството по издаването му са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Макар актът да е съставен по формуляр по образец, съгласно Приложение № 6 към чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (Н.) –не е ясно посочените правни основания от кои фактически такива се извеждат. Няма становища на ДАНС и ДМ, вкл. няма възражение. Лицето има професия, доходи, гарант. Не е ясно защо ответникът е приел, че целта не отговаря на заявената. Видно от показанията в съдебното производство целта се доказва. Апликантът иска да посети РБ заедно с годеницата си във връзка с бъдещите им намерения.

Административният орган е длъжен, когато постановява конкретен акт да го мотивира. Ако няма

достатъчно данни – да събере такива за относимите факти. При постановяване на отказ, когато има за мотив, че лицето няма да се завърне обратно след срока на визата и целта не отговаря на заявената – именно от документите към заявлението трябва да следва този извод. Конкретно няма подобни данни, поради което актът е немотивиран. Видно и от установеното по същество – той е и материално незаконосъобразен. Самият факт, че се касае за египетски гражданин /при които може и да има миграционни тенденции/ – не може да доведе до констатацията, че лицето иска да използва страната ни като миграционна спирка. Лицето е представило писмо от работодателя си за месечно възнаграждение от около 2000 евро. Поискало е за К. и новогодишните празници да се запознае с фамилията на своята годеница. Същата е дала гаранционно писмо. Приложила е фишове от заплатата си. Видно е, че работи в Университета по изкуствен интелект M. bin Z. University като при справка на страницата на университета в действителност се установява, че лицето е assistant professor. Всички тези доказателства е следвало да се ценят в тяхната съвкупност, което не е направено. Следва да се има предвид, че съдът е указал с определението за насрочване доказателствената тежест на ответника вкл. да посочи от къде следват констатациите му, което не е направено. Следователно отказът е процесуално незаконосъобразен и трябва да се отмени като се изпрати на ответника преписката за ново произнасяне съобразно мотивите – изискващи, ако има отказ да е мотивиран и конкретно се установи целта на пътуването от събраните гласни доказателства, поради което няма причина отново за същата констатация.

С оглед отмяната на отказа трябва да се присъдят на жалбоподателя и поисканите разноски от 5,11 евро д.т./която е дължима, а не 5,12 евро, както е посочено/ и 410 евро.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалбата на О. А. Р. Д., [дата на раждане], гражданин на Е.

ОТМЕНЯ ОТКАЗ да му бъде издадена виза тип С от 18.11.2025г. на КДЛ в Консулството на РБ в Д. К.А..

ИЗПРАЩА преписката на ответника за ново произнасяне съгласно мотивите.

ОСЪЖДА Министерство на външните работи да заплати на О. А. Р. Д., [дата на раждане], гражданин на Е. разноски по делото от 5,11 евро д.т. и 410 евро адвокатско възнаграждение или общо 415,11 евро.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок чрез АССГ пред ВАС от съобщаването му с касационна жалба. Преписи на страните.

Съдия:

Съдия: